

WYROK Z DNIA 1 MARCA 2006 R.

II KK 47/05

Miarą „znaczności” w rozumieniu art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 r. Nr 75, poz. 468 ze zm.), jak i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1484) może być także stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłyby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość.

Przewodniczący: sędzia SN E. Sadzik (sprawozdawca).

Sędziowie: SN R. Sądej, WSO (del. do SN) T. Artymiuk.

Prokurator Prokuratury Krajowej: A. Herzog.

Sad Najwyższy w sprawie Roberta S., skazanego z art. 48 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 75, poz. 468 ze zm.), po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 1 marca 2006 r., kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 22 października 2004 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 10 czerwca 2003 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok w części dotyczącej Roberta S. i p r z e k a z a ł w tym zakresie sprawę Sądowi Okręgowemu w W. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Z u z a s a d n i e n i a :

Robert S. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 12 lipca 2002 r. za:

1. przestępstwo z art. 48 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii polegające na tym, że od nieustalonego dnia do dnia 22 lutego 2001 r. w W., w pomieszczeniu piwnicznym posiadał trzy fiolki środka odurzającego grupy 1–N w postaci metadonu o pojemności 20 ml każda, torebkę z zawartością suszu roślinnego o wadze 9,3 grama, a zatem znaczną ilość środków odurzających; za czyn ten wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności;
2. przestępstwo z art. 46 ust. 1 powołanej wyżej ustawy polegające na tym, że w okresie nie później niż od grudnia 2001 r. do dnia 21 lutego 2002 r. w W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej około dziesięciokrotnie udzielił Danielowi B. środków odurzających w postaci heroiny, za który to czyn wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności.

Jako karę łączną wymierzono Robertowi S. karę 5 lat pozbawienia wolności z zaliczeniem na poczet tej kary okresu tymczasowego aresztowania.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, po rozpoznaniu której Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 29 stycznia 2003 r., uchylił zaskarżony wyrok m.in. w części dotyczącej Roberta S. (w sprawie występował także drugi oskarżony Marcin S.), i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 10 czerwca 2003 r. uznał Roberta S., orzekając w ramach czynu opisanego na wstępie w pkt. 1, za winnego dwóch przestępstw, a to:

- a) z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. polegającego na tym, że w dniu 22 lutego 2001 r. w W. posiadał trzy fiołki środka odurzającego N w postaci metadonu o pojemności 20 ml każda i za to skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- b) z art. 48 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, polegającego na tym, że w tym samym miejscu i czasie posiadał środki odurzające w postaci 9,3 grama ziela konopi i za czyn ten wymierzył mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 180 stawek dziennych w wysokości 20 zł każda stawka.

Uniewinnił oskarżonego od popełnienia przestępstwa z art. 46 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a jako karę łączną wymierzył Robertowi S., łącząc kary orzeczone w pkt a) i b) – karę 4 lat pozbawienia wolności, zaliczając na poczet tej kary okres tymczasowego aresztowania.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego Roberta S. (odnosiła się ona także do drugiego oskarżonego Marcina S.) /.../

Sąd Okręgowy w W., po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 22 października 2004 r., utrzymał w mocy zaskarżony nią wyrok.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego w W. w części dotyczącej skazanego Roberta S. wniósł obrońca tego oskarżonego. Zarzucił w niej:

- I. rażące naruszenie prawa materialnego mające istotny wpływ na treść orzeczenia przez zastosowanie błędnej kwalifikacji czynu skazanego, a mianowicie:
  - 1. zakwalifikowanie czynu polegającego na posiadaniu środków odurzających w postaci 9,3 grama ziela konopi z art. 48 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, pomimo że czyn ten powinien być zakwalifikowany z art. 48 ust. 1 tejże ustawy,
  - 2. zakwalifikowanie czynu polegającego na posiadaniu trzech fiołek metadonu z art. 48 ust. 1 cyt. ustawy, pomimo że czyn ten powi-

nien być zakwalifikowany jako naruszenie przepisu art. 48 ust. 2 tejże ustawy,

- II. rażąco naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie przepisu art. 457 § 3 k.p.k. polegające na tym, że Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie podał dlaczego zarzuty i wnioski apelacji dotyczące błędnej kwalifikacji czynu skazanego uznał za niezasadne.

W konkluzji obrońca skazanego Roberta S. wniósł o „uchylenie wyroku w części dotyczącej Roberta S. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”, uzupełniając ten wniosek na rozprawie kasacyjnej w ten sposób, że chodzi o uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Rozwijając podniesione zarzuty kasacji obrońca skazanego w uzasadnieniu skargi w części dotyczącej pkt. I.1. odwołał się do orzecznictwa sądów apelacyjnych i wskazał na kryteria, które powinny decydować o kwalifikacji prawnej z art. 48 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a to po pierwsze rodzaj (narkotyki tzw. twarde lub miękkie) oraz ich ilość, stwierdzając, że przyjęcie wyżej wymienionej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego było bezpodstawne. Podobnie niezasadne było przyjęcie kwalifikacji prawnej z art. 48 ust. 1 ustawy w odniesieniu do drugiego czynu przypisanego Robertowi S., uwzględniając bowiem orzecznictwo Sądu Najwyższego identyfikujące wypadek „mniejszej wagi”, czyn ten powinien zostać zakwalifikowany z art. 48 ust. 2 ustawy.

W odniesieniu do zarzutu procesowego, obrońca w obszernym wywodzie wykazuje dlaczego sąd odwoławczy w niniejszej sprawie nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 457 § 3 k.p.k.

Prokuratura Okręgowa w W. w odpowiedzi na kasację wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej.

Na rozprawie kasacyjnej obrońca skazanego poparł kasację, wnosząc o jej uwzględnienie z uzupełnieniem, o którym była mowa wyżej.

Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o uwzględnienie kasacji obrońcy skazanego i uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w W. i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania. Zwrócił też uwagę na to, że w sprawie doszło do obrazy art. 443 k.p.k., albowiem Sąd Rejonowy orzekając wyrokiem z dnia 10 czerwca 2003 r. wydał przy ponownym rozpoznaniu sprawy orzeczenie surowsze niż to, które uchylone zostało wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w W. z dnia 29 stycznia 2003 r., który rozpoznawał apelację tylko obrońcy oskarżonego, a więc wyłącznie apelację na korzyść oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego Roberta S. jest oczywiście zasadna. Sąd Odwoławczy rozpoznając apelację obrońcy dotyczącą nie tylko Roberta S., lecz także Marcina S., który kasacji nie złożył, potraktował dokonane przez sąd pierwszej instancji ustalenia oraz ocenę prawną przypisanych im czynów ogólnie i powierzchownie, nie czyniąc rozróżnienia między oskarżonymi i dokonanymi przez sąd pierwszej instancji ustaleniami co do każdego z nich. Należało to uczynić i potraktować każdego z nich odmiennie, wobec prawidłowych ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd pierwszej instancji. Skazanemu Robertowi S., zgodnie z prawidłowymi ustaleniami sądu, można przypisać bowiem tylko posiadanie trzech fiolek środka odurzającego N w postaci metadonu o pojemności 20 ml każda, oraz 9,3 grama ziela konopii. Te ustalenia, należało rozważyć w płaszczyźnie kwalifikacji prawnej przypisanych mu czynów, a to z art. 48 ust. 1 – 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przepis ten przewiduje w ust. 1 typ podstawowy przestępstwa, w ust. 2 typ uprzywilejowany, zaś w ust. 3 typ kwalifikowany ze względu na znaczną ilość środków odurzających będących przedmiotem czynu.

Słusznie podnosi się w kasacji, że przedmiotem rozważenia sądu okręgowego powinny być kryteria stanowiące o znacznej ilości środków odurzających, będących przedmiotem posiadania w rozumieniu art. 48 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Są nimi, po pierwsze rodzaj środka (tzw. miękkie lub twarde narkotyki), a po wtóre ich ilość. W realiach niniejszej sprawy, w odniesieniu do 9,3 grama suszu roślinnego uznać należało, iż jest to tzw. narkotyk miękki (marihuana). Z powołanego trafnie w kasacji orzecznictwa, które wspiera literatura (zob. M. Bojarski, W. Radeccki: Przewodnik po pozakodeksowym prawie karnym, Wrocław 1999, s. 248) miarą „znaczości” w rozumieniu art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 1997 r. Nr 75, poz. 468 ze zm.), jak i art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1484) może być także stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłyby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość (podobnie w L. Chruściel, M. Preiss-Mysłowska: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Warszawa 2000, s. 257).

Powyższej kwestii sąd w zaskarżonym wyroku nie rozważył, a w szczególności nie rozważył w aspekcie opinii biegłej Joanny P., która wypowiadała się w przedmiocie przyjętych w praktyce jednorazowych „działek” narkotyku dla jednej uzależnionej osoby.

Podobnie nie rozważył sąd kwestii charakteru przechowywanego przez skazanego środka grupy 1–N w postaci metadonu, w której to spr-

wie odwołać się należy do powołanej wyżej opinii biegłej, jak też do literatury – zob. M. Bojarski, W. Radecki, *op. cit.*, Wrocław 1999, s. 247.

Przedstawione wyżej powody legły u podstaw uwzględnienia kasacji obrońcy skazanego, która słusznie zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę prawa materialnego, a także prawa procesowego w postaci naruszenia przez ten Sąd przepisu art. 457 § 3 k.p.k.

Sąd Najwyższy, w wyniku uwzględnienia kasacji, uchylił jedynie zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W tym postępowaniu Sąd Okręgowy powinien rozważyć wszystkie wyżej przedstawione problemy wiążące się z oceną prawną czynów przypisanych oskarżonemu Robertowi S. Powinien również jednakże – w ramach art. 440 k.p.k. – rozważyć kwestię naruszenia w postępowaniu przepisu art. 443 k.p.k. i dokonać stosownej korekty.

Z powyższych przyczyn, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.